

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah

Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-3878

No. 76. — Štev. 76.

NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 1, 1936 — SREDA, 1. APRILA, 1936

Volume XLIV. — Letnik XLIV.

HAUPTMANNOVA USMRTITEV ODGODENA ZA 48 UR

Veleporota preiskuje obdolžitve proti Paulu Wendellu

VSE ZAHTEVA JEZOVE PROTI POPLAVAM

Izvedba načrtov bi veljala biljone. — V Tennessee bodo zgradili še šest jezov.

WASHINGTON, D. C., 31. marca. — Medtem ko trgovski odbor senata razpravlja o tem, da sestavi predlogo, katere cilj je preprečiti poplave, so prišli senatorji in poslanci na dan z naerti, ki bi po mnenju senatorja Copelanda iz New Yorka zahtevali skoro en biljon dolarjev. Copeland očita zastopnikom naroda, da iz osebnih nagibov skušajo za svoje volilce dobiti od vlade, kolikor je največ mogoče. Senator Robinson pa očita senatnemu trgovskemu odboru, da s svojim načrtom daje prednosti in večje ugodnosti vzhodnim državam. Robinson je rekel, da se bo potegoval za predlogo, ki zahteva v poplavne namene \$750,000,000 in ki jo je poslanska zbornica že sprejela. Senatni odbor pa je namenjen privoliti samo \$300,000,000.

Odbor za vodne naprave v dolini Tennessee je naprosil kongres, da potrdi šest novih načrtov in v ta namen dovoli \$144,500,000. Poleg tega naj bi bila tudi dva jezova, ki sta bila že davno zgrajena, zvišana. Odbor pravi, da je prvi namen teh jezov pospeševati parobrodstvo in da je proizvodnja električnega toka stranskega pomena.

Senator se je zavzel za načrt, ki naj bi preprečil poplave v dolini Mississippija. Teh načrtov ni mogoče izvesti v enem letu, zato Robinson predlaga, da bi se določila potrebna vsota za prihodnje fiskalno leto.

AVSTRIJA OJAČUJE MEJO

DUNAJ, Avstrija, 31. marca. Na strateške točke ob nemški meji je Avstrija poslala močne oddelke, ko je bila raznesena vest, da hoče Nemčija s silo pritegniti k sebi Avstrijo.

Stotnica 8. lovškega polka je bila poslana v Ostermeithing, ne daleč od velike nemške motorne ceste, ki se dotika avstrijske meje.

Uradno je bilo naznanjeno, da je bilo vojaštvo poslano v namenu, da izdela vojaške zemljevide. Toda Avstrija je zelo vznemirjena od dne, ko je Hitler poslal vojaštvo v Porenje.

Avstrija je v primeri z Nemčijo vojaško zelo slaba in je izključno navezana na vojaško pomoč Italije, ki je po pogodbi obvezana jamčiti za neodvisnost Avstrije.

V letošnjem Koledarju je par lepih kratkih povesti, ki bodo zanimale ljubitelje leposlovja.

ROOSEVELT REŠIL INDUST. SKUPŠČINO

Committee of Industrial Cooperation bo še ostal. Tozadevno odredbo je predsednik podpisal na jahti Potomac.

MIAMI, Fla., 31. marca. — Predsednik Roosevelt, ki se nahaja z jachto Potomac na poti v Nassau na Bahamskih otokih, je podpisal odredbo, po kateri bo odbor za industrijsko sodelovanje (Committee of Industrial Cooperation) še dalje posloval. Naloga tega odbora je izboljšati odnose med industrijo in delavci.

S to odredbo je predsednik načelniku urada Georges L. Berryju naročil, da še dalje posluje v tej lastnosti. Poleg tega pa je predsednik tudi določil \$100,000 iz reliefnega sklada za preiskavo razmer v enih industrijah, ki so prej delovale pod NRA. Predsednikova odredba stopi v veljavo 1. aprila.

Poleg tega odloka je predsednik rešil še več drugih vladnih zadev na svoji vožnji proti malemu otoku San Salvador.

Roosevelt, ki ga je solnce že zelo ožgalo, je sporočil svojemu tajniku v začasni Beli hiši v Miami naslednje:

“Po prijetni nočni vožnji smo se zasedli v bližini San Salvadorja in bomo danes popoldne ribarili in plavalili. Danes zvečer se bomo pejali dalje in upamo, da bomo jutri ob 10 dopolodne v Nassau.”

Roosevelt je angleškega guvernerja Bahamskih otokov sir Cliforda in njegovo soprogo povabil na krov Potomaca.

NOVI ZEPPELIN NA PRVI POTI

FRIEDRICHSHAFEN, Nemčija, 31. marca. — Veliki zrakoplov “Hindenburg” je odletel proti severu in severozapadu čez nove nemške garnizije ob Reni, čez Holandsko in na morje, na svojem prvem poletu čez Atlantik v Rio de Janeiro v Braziliji, do koder znaša zračna črta 6210 milj.

Po svojem povratku iz Južne Amerike pa bo Hindenburg 6. maja odletel iz Friedrichshafena v Združene države v Lakehurst, N. J.

Vsled politične napetosti s Francijo zrakoplov ni letel čez Francijo ali Belgijo, temveč čez Holandsko in Angleški kanal in nato čez Biskajski zaliv proti jugozapadu.

Na krovu velikega zrakoplova je 54 moških posadke in 37 potnikov, ki so nastanjeni v 25 kabinah. Poleg tega ima zrakoplov veliko obednico, čitalnico in promenadni krov.

S seboj pelje mnogo pošte in nov avtomobil.

Hindenburg bo došel v 80 \$500.

V MILWAUKEE JE IZBRUHNILA EPIDEMIJA

120,000 ljudi je zbolelo za influenco na črevih. Bolezen je nalezljiva, pa vendar ne smrtna.

MILWAUKEE, Wis., 31. marca. — Kot naznanja mestni zdravstveni komisar, dr. J. P. Koehler, je zbolelo 120,000 ljudi, ali petina mestnega prebivalstva za črevesno influenco. En mož je za to boleznijo že umrl.

Dr. Koehler je mnenja, da je epidemija dosegla svoj višek in da bo število bolnikov sredi tedna pričelo nazadovati.

Vsled bolezni so prizadete vse tovarne, trgovine in uradi. Neka veletrgovina naznanja, da je pretekli teden zbolelo 200 njenih uslužbencev.

Dr. Koehler pravi, da je bolezen nalezljiva ter se prenaša po zraku ali pa z neposrednim dotikanjem. Zdravniki pravijo, da navadno zbole vsi člani družine.

Znaki bolezni so strašne bolečine, slabost in driska. V mnogih slučajih morajo bolniki po več dni ostati v postelji. Ker je bolezen podobna vnetju slepiča, priporoča dr. Koehler, da k vsakemu bolniku takoj pokličejo zdravnika.

Četudi je že en mož umrl za to boleznijo, vendar pravi dr. Koehler, da bolezen ni smrtno nevarna. Največja nevarnost pri tej bolezni je, da bolnik tako oslabi, da je dovzeten za druge bolezni.

SCHWABOVA MATI UMRLA

LORETTO, Pa., 31. marca. Mati jeklarskega kralja Chas. M. Schwaba, Mrs. Pauline Farabaugh Schwab, je umrla na svojem domu za pljučnico v starosti 93 let.

Do svoji smrti je živel v prosti hiši blizu palače svojega sina.

Prva poroka v Matanuski

PALMER, Alaska, 31. marca. — Betty Herman, stara 19 let, je prva nevesta v Matanuski dolini in se je poročila z 21 let starim Herbertom Onkka, ki je tudi naseljenec v dolini.

urah v Rio de Janeiro v petek okoli polnoči. Poveljuje mu kapitan Ernst A. Lehman.

Pozneje bo zrakoplov opravljal redno zračno vožnjo med Združenimi državami in Nemčijo ter bo dvojno vožnjo preplaval veliko obednico, čitalnico in promenadni krov.

S seboj pelje mnogo pošte in nov avtomobil.

Hindenburg bo došel v 80 \$500.

K R V A V I IZGREDI NA ŠPANSKEM

20,000 kmetov se je zopet polastilo veleposestev. — Polja so pričeli obdelovati.

MADRID, Španija, 31. marca. — Ker je v Vitoriji med levičarji in fašisti prišlo do spopadov, v katerih je bilo 21 oseb ranjenih, je vlada ukazala zapreti vsa zbirališča desničarjev.

V Barceloni je bilo ranjenih več dijakov. Kovinski delavci v Barceloni so zastavkali, da protestirajo proti temu, ker se delodajalci ne marajo ravnati po nanovo določenih delavskih razmerah.

Vlada je prepovedala izdajati potne liste, da Španci ne bodo mogli uhajati čez mejo, da se ognejo nemiru, ki se bodo najbrže pričeli po volitvah 12. aprila. Potne liste izdajajo le v najnujnejših slučajih.

V bližini Badajoz je okoli 20,000 kmetov zopet zasedlo veleposestva. Že pred dvema tednoma so se kmetje polastili posestev, toda močni oddelki policistov so jih pregnali. Ko pa je policija odšla, so se kmetje zopet vrnili. Zasedli so ista posestva, kot prvič. S seboj so prinesli poljsko orodje in žito in so takoj pričeli sejati. Na vsako kmetjsko družino pripadeta približno dva akra zemlje.

HOOVER ZA NOBENEGA KANDIDATA

CHICAGO, Ill., 30. marca. — Herbert Hoover, ki pravi, da se samo bori proti New Dealu, se pripravlja na nov govor proti Rooseveltovi vladi.

Hooverjev tajnik Paul Sexton je v Hooverjevemu imenu objavil naslednje izjavo:

“Niti trohice ni resnice na govoricah, da bivši predsednik podpira kandidaturu Arthurja H. Vandenbergja. Edino pobijo New Deal in ne podpira nobenega kandidata.”

Javnost mnogo razpravlja o poročilu, da je Hoover izgubil upanje, da bi dobil nominacijo za predsedniškega kandidata.

Prejšnji teden je Hoover priporočal republikanski stranki, da sledi naslednjemu njegovemu nasvetu:

1. Pokaže naj, da vodi New Deal deželo v konečno nesrečo.

2. Naj izbere najbolj sposobne moške za predsednika in kongresnike.

3. Naj predloži odločen in konstruktiven program.

4. Naj stopi za te moške in jih izvoli.”

Hoover bo v soboto govoril v Wayne, Ind. o New Dealu.

NAJNOVEJŠI PROTEST ABESINIJCE

Abesinija se je zopet pritožila pri Ligi narodov. Uporaba strupenih plinov je proti ženevski pogodbi.

ŽENEVA, Švica, 31. marca. — Liga narodov je prejela štiri kabelske brzojavke abesinske vlade s protesti proti italijanskim bombnim napadom iz zraka, posebno se glede razdejanja Hararja.

Abesinska vlada označuje laške trditve, da so bile v Hararju zgrajene utrdbe, kot lažnive in pravi, da je 37 italijanskih aeroplanov eno uro na neutrjeno mesto metalo bombe in ga obstreljevalo s strojnimi muni.

Druge brzojavke se nanašajo na bombardiranje ambulanc angleškega Rdečega križa 20. marca v Čiti, severno od Tana jezera.

ADDIS ABABA, Abesinija, 31. marca. — Abesinska vlada naznanja, da je en italijanski aeroplan pri bombardiranju Inda Mehoni blizu Amba Alaji treščil na tla in zgorel.

Abesinska vlada zatrjuje, da je bil Harar razglašen za odprto mesto in da je bil že v decembru popolnoma demilitariziran.

LONDON, Anglija, 31. marca. — Viscount Cecil in canterburški nadškof sta v goreni zbornici nastopila proti uporabi strupenih plinov ter sta označila to delo, ki se ga poslužujejo Italijani proti Abesincem, za “strašno in nesramno”.

Oba pravita, da Italijani s tem kršijo tozadevni določbe ženevske pogodbe iz leta 1925. Lord Cecil je prebral pismo hčere abesinskega cesarja, ki se glasi:

“Sedem dni je sovražnik neprestano bombardiral armado in prebivalstvo moje dežele, vključno žene in otroke s strašnimi plini.”

Dalje pravi pismo: “Trpljenje in muke so nepopisne. Sto in sto mojih rojakov kriči in stoka vsled bolečin. Nekaterih ni mogoče spoznati, ker jim je koža zgorela na obrazih.”

“Ako so ta poročila resnična,” je rekel vojni minister lord Halifax, “je dolžnost zastopnika kraljeve vlade v odboru trinajstoričnega zahtevati, da je tako nasilje proti civilizaciji obsojeno in da so storjenji koraki, da bo v bodoče svet pred takimi vsega obsojanja vrednimi dejanji zavarovan.”

LAKOTA NA KITAJSKEM

ŠANGHAI, Kitajska, 29. marca. — V okrožju Nankiang v provinci Sečvan je za lakoto umrlo 2000 ljudi.

ODGODITEV JE BILA ODREJENA V ZADNJEM HIPU IN SICER BREZ VEDNOSTI GOV. HOFFMANA

Oztožencu so že obrili glavo in mu prerezali hlačno. — Pet minut predno je imel sesti na električni stol, je odedil kaznilniški ravnatelj odgoditev. — Hauptmann je do zadnjega zatrjeval svojo nedolžnost. — Pisa! je guvernerju.

Prerokovanje Bruna Richarda Hauptmanna, ki je bil obsojen na smrt zaradi odvedbe in umora Lindberghovega otroka, se je zopet uresničilo. Rekel je namreč, da dne 31. marca ne bo šel skozi vrata, vodeča k električnemu stolu. Vse je kazalo, da se je možak motil, toda pet minut pred določenim usmrčenjem je ravnatelj kaznilnice v Trentonu, Mark O. Kimberling, odredil, naj se usmrčenje odgodi za osemindeset ur.

To je storil na izrecno prošnjo veleporote in brez vednosti guvernerja Hoffmana, ki se je bil zavzel za Hauptmanna ter s tem postavil na tehtnico svojo politično karijero.

Veleporota se je namreč začela sinoči baviti z zadevo bivšega odvetnika Paula H. Wendella, kateremu so Hoffmanovi detektivi izsilili priznanje, da je odvedel in umoril Lindberghovega otroka. Tozadevno priznanje je podpisal, takoj nato ga je pa preklical. Veleporota skuša priti stvari na dno, in če je Wendell res kriv, bi moral Hauptmann po nedolžnem umreti. Oblasti so mnenja, da bo cela stvar do četrtega zvečer pojasnjena. Ako je Wendell nedolžen, bo moral Hauptmann v četrtek zvečer pet minut po osmi uri umreti.

V noči od ponedeljka na včerajšnji dan je bil Hauptmann zelo nemiren. Guvernerju Hoffmanu je pisal pismo, v katerem je ponovno zatrdil svojo nedolžnost.

V pismu so sledeči stavki zelo značilni:

— Ne pišem vam iz strahu za svoje življenje, kajti moje življenje je v božjih rokah. Na električni stol bom sedel mirno in udano, kajti vem, do pomeni to konec mojega strašnega trpljenja. Težko mi je le, ko pomislim na svojo ženo in svoje ga otroka.

— Na poti v smrt Vam ponovno zagotavljam svojo nedolžnost. Ponovno sem skušal prepričati državno pravdnštvo, da bo usmrtilo nedolžnega moža, če bo usmrtilo mene. Pripravljen sem bil podvreči se vsaki preiskunji, ki jo pozna znanost, toda prosil sem zama. Tega nisem storil v želji po svobodi, pač sem pa hotel prepričati javnost o moji nedolžnosti.

Naslednji odstavek je naslovljen na državnega pravdnika Wilentza: — Gospod Wilentz, s svojim zadnjim zdihljajem prisegam pri Bogu, da ste obsojili nedolžnega človeka. Pred Sodnikom, ki se mu bom jaz po nekaj urah približal, boste nekoč tudi vi stali. Vi prav dobro veste, da ste mi storili krivico. Vi ne boste vzeli le meni življenja, pač pa tudi srečo moji družini. Bog bo razsojal med vami in menoj. Prosim vas državni pravdnik, verujte vsaj umirajočemu človeku. Prosim vas, preiskujte dalje, kajti ta zadeva ni razvozljana. Moja smrt bo le nadaljna smrt v Lindberghovem slučaju.

— Vam, gospod guverner, — se pa zahvalim za vse, kar ste storili zame, — se zaključuje pismo. To vam pišem solznih oči. Moja žena in moj otrok bosta molila za vas. Zagotavljam vam, da ste skušali čiti nedolžnega človeka.

"Glas Naroda"

(A Corporation)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

Frank Sakser, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:

216 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš nedelj in praznikov

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

STRATEGIČNI POLOŽAJ V SREDOZEMLJU

V naslednjem hočemo preiskati, kakšne možnosti bi nastale, ako bi prišlo do spora med Italijo in Anglijo.

Najprej Anglija s zasedbo vhoda v Sueski prekop lahko odreže Italijo od abesinskega bojišča. Italijansko brodovje ni mogoče, da bi to preprečilo.

Nadalje lahko Anglija izvaja obširno blokado celokupne Italije s tem, da zapre Sueski prekop in Gibraltarsko ožino za vsako ladjo, ki bi šla v Italijo ali iz Italije prihajala.

Za izvedbo te zapore bi Anglija ne potrebovala vsega svojega razpoložljivega brodovja.

Tudi o izidu odprtega boja med angleškim in italijanskim brodovjem na visokem morju ne mora obstojati noben dvom.

Sicer imata Italija in Anglija približno enako število križark in rušilcev in Italija ima celo več podmornic, kot jih ima Anglija, toda Italija je brez velikih oklopnih, ki v velikih bitkah odločajo.

Ne smemo pa podcenjevati italijanske premoči v pogledu podmornic, ker bi podmornice gibčnost angleških bojnih ladij lahko zelo ovrhale.

Manj ugoden bi bil položaj za Anglijo v pogledu opirališč, kjer je treba ladje popravljati, nakladati premog, municijo in živež.

Malta vsled italijanske bližine ne prihaja v poštev, ker jo italijanska letala lahko v eni uri dosežejo in bombardirajo. Gibraltar in Aleksandrija sta pa oddaljena, a tudi za opirališča pri pomorskih bojih nista zadostno opremljena. Položaj bi se za Anglijo pa takoj izboljšal, če bi se smela posluževati grških in posebno še francoskih bojnih luk kot opirališč.

Nasproti temu pa ima Italija s svojo zemljepisno lego možnost, da s svojim brodovjem in letali kratkoma preseka pomorsko pot od Gibraltarja do Aleksandrije ter Anglijo prisili, da svoje pomorske sile razdeli v dva dela, ki morata ločeno operirati, eden iz Gibraltarja, drugi iz baze Aleksandrije-Hajfa.

Tudi pomorska trgovina, ki gre skozi Sredozemlje in dovažja angleškemu otočju potrebno hrano, bi bila presekana in Anglija bi se morala oskrbovati na dolgi poti okrog afriške celine.

Mnogo se je govorilo, da bi Italija v svojem obupu enostavno napadla angleške luke Gibraltar, Aleksandrijo in Hajfo. Pomorski vojni veščaki trdijo, da bi to bila velika drznost, ki bi se ne izplačala, ker bi ne mogla roditi uspehov. Na morju mora Italija na vsak način podleči.

Moč Italije je v zraku. Njeno letalstvo je izborno. Število njenih pomorskih letal-bombarderjev je izredno visoko in njihova moč uvaževanja vredna.

Gibraltarskega pristanišča bi Italija najbrže nikoli ne napadla, ker je oddaljeno in bi bombarderji ne mogli nositi seboj zadosti bomb. Toda drugače je položaj v vzhodnem delu Sredozemlja, kjer italijanska letala lahko napravijo ogromno škodo. Italijani imajo velika letališča v dodekaneških otokih, od koder lahko neprestano nagaajo angleškem ladjam.

Vsled tega je razumljivo, da se je v sedanjem sporu Anglija navsezadnje pokazala popustljiva, ter je rajši sklenila zgraditi novo velikansko letalsko brodovje in nova letališča na libijski meji v Egiptu, preden bi se spustila v resnejši spor z Italijo.

Če torej izvezamo letalsko področje, kjer ima Italija nedvoumno premoč, moramo reči, da je s strategičnega stališča položaj Anglije neporushljiv, če bi prišlo do bojnega spopada z Italijo.

Če bi se Francija Angliji pomagala, potem je sploh vsaka borba brez izgleda, ker bi potem Anglija tudi z ozirom na podmornice prevladala.

Kakor hitro pa bo Anglija z najnovejšimi oborožitvami razpolagala z zadostnimi letalskimi močmi v Sredozemlju, ni nobenega dvoma, da ne bo z vsoto silo pritiskala, da pade odločitev, kdo naj vlada nad Sredozemljem.

V svetovni vojni je izsilila takšno odločitev z Nemčijo. V prihodnjih letih jo bo izsilila z Italijo. Sredozemlje je življenjska žila Anglija, ki torej ne more trpeti, da bi jo kdo na tem kraju ogrožal.

OGLAŠUJTE V "GLAS NARODA"

Iz Slovenije.

VELIKE GOLJUFJE in ROP KOKAINA

DOMŽALE, 12. marca. — Veliki in zapleteni goljufiji oziroma ropu je prišlo na sled domžalske orožništvo. Gre za steklenico kokaina, vredno 15.000 Din, ki sta jo dva avstrijska železničarja vtihtapila v jug. državo, ki so jo nato neki zlikovci z Gorenjskega uropali, nato pa s to steklenico goljufali kar na debelo. Sledovi tega zapletenega kriminalnega primera vodijo od Jesenice do Domžal in do Ljubljane.

Pred skoraj letom dni je 29-letni brivski pomočnik Slavko Saračević na Jesenicah ponudil nekemu domžalskemu obrtniku na prodaj steklenico kokaina. Ta obrtnik je poiskal 28-letnega mesarskega pomočnika Justina Kirherja iz Domžal. Kirher je odšel s kolesom na Jesenice ter se tam seznanil s 28-letnim sinom posestnice Miho Tičem s Homca. Oba sta se dogovorila s Saračevićem ter z nekim jeseniškim mesarjem, da bodo počakali Avstrijce, ki bodo prinesli čez mejo kokain. — Kirher Tič in Feliks Cerar iz Domžal so se že prej domenili, da bodo avstrijska tihotapca zvalili na samotni kraj ter ju oropali kokaina.

Dne 1. junija lanskega leta so se vsi trije odpeljali z avtomobilom iz Domžal na Jesenice. Cerar se je posebno lepo pripravil, si dal na roke več prstanov, okoli telovnika pa si pripel zlato verižico, da bi izgledal bolj "nobel." Domenjeni so bili namreč, da bo Cerar fingiral italijanskega kupca kokaina. Na Jesenicah so res kmalu našli oba avstrijska železničarja, ki so ju zvalili v neko gostilno izven Jesenice. Trdili so, da je nevarno sklepati take kupčije na Jesenicah samih, da pa ju zunaj Jesenice čaka italijanski trgovec, ki se zanima za kokain. Oba avstrijska železničarja sta sicer zasumila, da Kirher in Tič ne pomenjata prav nič mikavne družbe ter sta zato prislila oba Jeseničana, naj ju spremljata do gostilne, kjer ju je čakal "Italijan", namreč Cerar.

V tej gostilni se je začelo pogajanje. Avstrijska železničarja sta bila sicer nezaupljiva, vendar sta priznala, da imata blago, to je kokain pri sebi, ni sta ga pa hotela izročiti, dokler domnevni Italijan ne položi denarja na mizo. Kirher, Cerar in Tič so postali nasilni ter začeli groziti, da bodo vzeli kokain s silo. Kirher je napravil kretanje, kakor da hoče oba

Avstrijca ustreliti. Šofer je prišel miriti Domžalce, nakar so se vsi odpeljali z obema avstrijskima železničarjema vred proti Jesenicam. Med vožnjo pa je Kirher velel avto obrniti.

V gozdčku blizu Lese je Kirher ukazal ustaviti avto. Kirher, Tič in Cerar so ukazali Avstrijcem, naj stopita iz avtomobila. Nato so ju odvedli v gozd. Eden med temi tremi je z odprtim nožem zagrozil Avstrijcem, naj takoj izročita kokain, sicer ju zakoljejo. Avstrijska sta bila tudi pošteno prepetena. Končno sta se ustrašila in blago izročila. Prišla sta jokati in kleče prositi ropanje, naj ju izpustijo in naj jima dajo za kokain vsaj toliko denarja, da lahko odpotujeta na Jesenice. Eden med Avstrijcev je bil namreč kurjač ter se je moral odpeljati že istega dne z brzovlakom.

Miha Tič je steklenico s kokainom zakopal na skrivnem kraju. Šofer iz Domžal pa se je usmili obeh Avstrijcev ter ju odpeljal na Jesenice. Strojevodja avstrijskega vlaka je kurjača že dolgo iskal dokler ga ni s težavo res našel. Čez nekaj dni pa se je kurjač vrnil na Jesenice in podrobno opisal, kako so ga trije Slovenci napadli ter ga oropali. Jeseniški obrtnik, ki je v tej "kupčiji" posredoval, se je zgrozil, kakšne propalice je Saračević preskrbel za kupce kokaina.

Tič je imel steklenico s kokainom nekaj časa skrito, nato pa jo je prodal nekemu Petercu iz Mengša. V neki gostilni blizu Ljubljane se je sestala nato manjša družbica, ki je od Tiča kupila kokain. Pozneje pa se je izkazalo, da v steklenici sploh ni bil kokain, temveč jedilna soda.

Kirher in Tič pa sta še naprej iskala kupce za kokain. Prvi kupec so namreč bili Tič in Mengša. V neki gostilni blizu Ljubljane sta poiskala drugega kupca, s katerim sta se sestala nato blizu pokopališča Sv. Križa v Ljubljani, kjer jima je ta kupec izročil znesek 3000 Din. V Figovcevi gostilni v Ljubljani pa še 2000 Din. Tudi ta kupec je spoznal, da v steklenici ni bilo kokaina, temveč le soda. Kakor je dogajala preiskava, sta Kirher in Tič ali pa njuni posredovalci steklenico najbrž izpraznili ter pobrali iz nje pravi kokain, nato pa zopet zanečatili ter goljufali z njo dalje. Ogoljufanih je cel vrsta oseb, ki so kupovali ko-

"GLAS NARODA"

pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

kain, a so dobili sodo. Kirher pa ima na vesti še neko podobno goljufijo s spiritom.

Domžalsko orožništvo je doslej aretiralo pet oseb, ki jih je izročilo okrajnemu sodišču v Kamniku.

KOŠAJNC OBDOJEN NA 12 LET

MARIBOR, 16. marca. — Pred malim senatom se je začela danes dopoldne ob 9. uri obravnavanje proti proslulemu razbojniku Francu Košanju s Pobrežke ceste 11. v Mariboru.

Obtožnica slika Košanca kot starega grešnika. Ima že tri predkazni, ki so mu prinesle skupno 14 let ječe. Bil je izučen natak, pa je že v mladosti zašel na kriva pota. Velja kot prosluli vlomilec in spreten tat, ki pa je obenem zelo nasilen. Ko je bil v zaporih celjske ječnice, je skušal nekoč pobegniti ter je pri tem pobil paznika s kamnom na tla. Prišel je iz ječe šele konec leta 1934. Sedaj je star 38 let. Komaj je bil na svobodi, že je zopet začel v stare pregrehe. Združil se je s Jožefom Pajmanom, s katerim se je seznanil v zaporih. Tri mesece sta stradovala mariborsko okoličino in večina velikih vlomov, ki so si takrat sledili drug za drugim, gotovo njuno delo. Košanec samemu so dokazali 9 velikih vlomov, pri katerih je napravil 85.000 Din škode. Tri vleme je zagrešil v sloven. državi, šest pa v Avstriji. Neprestano je menjaval pozorišča svojega dela. Kadar so ga iskali v Mariboru in okolici, je pobegnil po tihotapskih poteh v Avstrijo, ko pa so mu postala tla tam prevročna, se je zopet umaknil na sloven. stran. Sredstev je imel vedno dovolj, ker so mu vlemi prinašali lep plen.

Dramatična in nevarna je bila njegova aretacija. Po vlovu v Waltendorfu v Avstriji, pri katerem je odnesel za 25.000 Din zlatine, se je Košanec zatekel zopet v Maribor. Tu je vnovič del plena ter skušal najti skrivališče pri svoji prijateljici L. Kavčičevi. Hotel se je domeniti z njo in ji je poslal sporočilo, naj ga čaka na stari mestnem pokopališču. Na poti na sestanek pa je Košanec spoznal neki šofer, katerega je

bil svoječasnno opeharil za vozniš. Obvestil je policijo, ki je nato Košanca zasledila na pokopališču ter ga obkolila. Razbojnik je bil oborožen z dvema pištolama in samokresom. Otovoril je ogenj na policiste, ki so odgovorili s strelji. V bitki se je posrečilo Košanju, da je preskočil pokopališčni zid ter pobegnil v mesto. Policisti so ga zasledovali, bil jim pa najbrže ušel, če mu ne bi bil zastavil poti sodarski pomočnik Sadek, ki je vzel samokresu v razbojnikovih rokah begunca urno predstavil nogo ter ga skušal prijeti. Košanec je ustrelil na pregonjalec ter ga zadel v glavo. Kroglja je šla skozi levo oko ter izstopila pri ušesu. Dolgo časa je visel Sadek v bolnišnici med življenjem in smrtjo in končno so ga rešili, ostal pa je slep na levo oko. Na današnji razpravi se je razbojnik zagovarjal v nemškem jeziku, pa zelo spretno. V zaporu si je sestavil dolg zagovor, ki se ga je naučil na pamet ter ga je danes pred sodniki v deklaracijskem stilu govoril. Naslikal je v zagovoru svoje življenje od 10. leta starosti naprej ter se je skušal predstaviti kot žrtev razmer in slabe vzgoje. Kljub temu zagovoru je pa bil obsojen na 12 let ječe ter trajno izgubo častnih pravic.

KRVAV ZLOČIN PIANCA

ZAGREB, 13. marca. — V Zagrebu v Benkovački ulici, kjer je mnogo revnih kolib, se je odigral krvav zločin. Kočijaž Vinko Lovrenčič, ki je ves divji, kadar se napije, je prišel ponoči pijan domov, razbijal je po kuhinji, ker ni mogel prižgati luči, a ko sta ga prišla miriti mati in brat, je oba ranil z nožem. Brata je nevarno poškodoval. Na policiji se je izgovarjal, da je bil popolnoma pijan, in da sploh ne ve, kaj je počel. Ko so mu rekli, da je bratovo življenje v nevarnosti, je Vinko Lovrenčič hladnokrvno dejal: "A kaj mi ja morem?"

Slovo od Gorice

Te dni je iz Gorice odpotovalo 400 alpinov, namenjenih v Vzhodno Afriko. Ob 7. uri zjutraj nekako so imeli v vojašnici mašo, kateri so prisostvovali vsi odličniki iz Gorice. Službi božji je sledilo tudi nekaj govorov, ki pa niso naredili na navzoče nikakega poveljnega vtisa, še manj pa, da bi zbudili kakšno navdušenje. Vojaki so nato korakali skozi mesto, spremljani od svojcev in občinstva. Bili so brez vsakega orožja, le kakih 40 mož med njimi je bilo opremljenih s puškami. Ko so korakali skozi mesto je bilo vse tiho in mirno, o navdušenju ali kakšnih vzklilikih ni niti govora.

Peter Zgaga

Sloven-ka dekleta v New orku nam nameravajo prirediti takoj po veliki noči prijetno presenečenje.

Presenečenja nam se seveda vedno pripravljajo, topot bo pa nekaj posebnega.

Ko bom dobil potrebne podatke, bom kaj več povedal, zaenkrat pa prosim potrpljenja.

Prihodnji teden bo že veliki teden. Prihodnja nedelja Velikonoč.

Skoda, da v Ameriki ne praznujemo velikonočnega ponedeljka.

V domovini je bil ponedeljek večji praznik kakor nedelja pred njim, kot je tudi šele na praznik sv. Stefana priklopelo do viška božično razpoloženje.

O čikaškem senatorju Sordgumnu poročajo, da je bil nekoč predstavljen ugledni dami.

O, vas sem pa že dosti slišala, — ga je laskavo pozdravila gospa.

Senator je lokavo pomežiknil in ji odvrnil smeje:

— Že mogoče, že mogoče, da ste dosti slišali o meni. Toda dokazati mi nič ne morete.

Avtomobilistka, ki je povzela moškega, mu je očitala pred sodiščem:

— Nesrečo ste sami zakrivali. Jaz sem dobro vajena voziti, saj vendar vozim že dvajset let.

— Tak izgovor nič ne velja. — je ugovarjal poveljence. — Tudi jaz sem vajen hoditi peš, saj vendar hodim že več kot petdeset let.

— Kako se pišete? — je zasliševal uradniški proleca.

Povedal je, kako se piše, kje je bil rojen in koliko je star.

— Koliko otrok imate? — je poizvedoval uradnik.

— Hvala Bogu, samo tri.

— Čemu pa pravite "hvala Bogu"?

— Zato, — se je odkašljal in rekel skrivnostno. — zato, ker sem nedavno čital, da je vsak četrty otrok na svetu Kitajec.

Zdravnik je naročil bolniku, da mora piti vsako jutro gorko vodo.

— Saj jo pijem, gospod doktor, samo da ji moja žena pravi kava.

Mlada zakonca ste se po resnem preudarku sporazumela, da je najbolje, če se ločita.

— Upam, da me boš zapustila brez jeze, — ji je rekel o tožno.

— Brez jeze že, — mu je zaslola, — toda ne brez tvojega avtomobila.

— Ja, človek se véasi zmoti, — je pripovedoval izkušen zdravnik. Nedavno sem operiral nekega uglednega človeka, pa ni imel tistega, kar sem mislil, da ima.

— Na čem ste ga operirali?

— Na slepem črevesu?

— Torej ni imel vnetja?

— O, vnetje je imel, toda denarja ne.

— Ja, taki so moški, — je pripovedovala razočarana rojkinja. — Tri leta je opletal za meno, predno sem se odločila, da stopim z njim pred oltar. Nešteto krat mi je rekel, da me ima tako rad, da bi me najraje od ljubezni pojedel. In jaz, reva, sem mu verjela.

— Kmalu po poroki sem se pa prepirala, da je lagal. Prej me je hotel pojesti, zdaj pa grozno divja, če najde v juhi en sam moj las.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kursu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.25	Lir 100
\$ 5.25	Din. 200	\$ 18.25	Lir 200
\$ 7.25	Din. 300	\$ 44.00	Lir 500
\$ 11.75	Din. 500	\$ 87.50	Lir 1000
\$ 23.50	Din. 1000	\$ 174.00	Lir 2000
\$ 47.00	Din. 2000	\$ 348.00	Lir 4000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali v lireh dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH	
Za izplačilo \$ 5. —	morate poslati \$ 5.75
\$ 10. —	" " " " \$ 10.85
\$ 15. —	" " " " \$ 16. —
\$ 20. —	" " " " \$ 21. —
\$ 25. —	" " " " \$ 26.25
\$ 30. —	" " " " \$ 31.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Za piruhe!

Najlepše Velikonočno Darilo, ki ga morete poslati svojcem v domovino, je denarna pošiljatev.

Poslužite se našega posredovanja za točno izvedbo vašega naročila.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street New York

KRATKA DNEVNA ZGODBA

PIERRE BOUTET:

SLUGA

Pokopališče, polno častnikov, je bilo podobno evetočemu polju. Plašči in rdeče hlače, zlate porte in gumbi, sablje in epote, vrste strelcev in husarjev — vse se je gnetlo med grobovi, katerih črni ali beli križi so iztegovali svoje železne, marmornate ali lesene roke nad množico spečih nevdramno spanje.

Pokopali so ženo polkovnika Limousina. Utonila je bila pred dvema dnevoma pri kopanju. Pogreb je bil končan, duhovščina je odšla, toda polkovnik, opirajoč se na dva častnika, je še stal pred grobom, v katerem je videl leseno krsto, ki je zakrivala truplo njegove mlade žene.

Bil je skoro že star, suh, visok, s sijo brado, ko se je pred tremi leti oženil s prijateljevo hčerko, siroto po smrti očeta, polkovnika Sortisa.

Kapitan in poročnik, na katera se je polkovnik naslanjal, sta skušala svojega predstojnika spraviti domov. Upiral se je. Komaj je zadrževal solze in tiho je šepetal:

— Ne, še ne, počakajte še trenutke.

In čeprav so se mu kolena šibila, je hotel ostati ob jami, ki se mu je zdela brezno, v kateri je padlo njegovo srce in življenje, vse, kar je še imel na svetu.

Kar je pristopil general Ormont, prijel ga je za roko in potegnil od svežega groba, rekoč:

— No, stari prijatelji, tu vendar ne moremo ostati.

Polkovnik je ubogal in odšel domov.

Ko je odprl vrata svojega kabineta, je zagledal na pisalni mizi pismo. Vzel ga je v roko in malo je manjkalo, da se ni od presenečenja zgrudil. Takoj je spoznal pisavo svoje žene. Pismo je bilo frankirano in imelo je datum istega dne, ko so polkovnikovo ženo pokopali. Razpečatil ga je in čital:

"Oče! — Dovolite mi nazvati vas še enkrat oče, kakor sem vas nazvala nekoč. Ko pridjete to pismo, bom že mrtva in pokopana. Morda mi boste mogli po smrti odpustiti.

"Nočem vam pihati na dušo, ne zmanjšati svoje krivde. Hočem samo, z vso iskrenostjo žene, ki stoji z eno nogo že v grobu, povedati čisto resnico. Ko ste se poročili z menoj, sem se vam udala iz hvalečnosti in imela vas rada z vsem svojim otroškim srecem, kakor svojega očeta — skoro tako. In nekega dne, ko ste me božali in objemali, sem vas nehote nazvala oče. To je bil krik moje srca, instinktiven, samo-

voljen. Zares, bili ste mi oče, nič več nego oče. Smejali ste se in mi dejali: Klič me tako vedno, veselilo me bo.

"Potem sva prišla v to mesto in — odpustite mi — zaljubila sem se. Ah, dolgo sem se upirala, skoro dve leti, čitajte dobro, skoro dve leti, potem sem pa podlegla, grešila sem in postala nezvestna žena. A on? Ne uganete, kdo je. Kar se tega tiče, sem brez skrbi, kajti okrog mene se je vedno sukalo dvanajst častnikov, katere ste nazivali dvanajst mojih sozvezdij. Oče, ne želite spoznati ga in ne sovražite ga. Storil je nekaj, kar bi bil storil vsakdo na njegovem mestu — in prepričana sem, da me je res iskreno ljubil.

"Toda čujte — nekega dne sva imela sestanek na otoku des Becasse. Saj poznate ta otok za mlinom. Jaz sem vedno plavala tja, on me je pa čakal v grmovju, kjer je ostal do večera, da bi ga nihče ne videl. Zsiva se hotela objeti in poljubiti, ko se je grmovje nenadoma razgrnilo in zagledala sva Filipa, našega slugo, ki je bil naju presenetil. Spoznala sem, da sva izgubljena, in grozno sem zakričala. Toda on, moj ljubček, mi je dejal:

— Odplavajte mirno nazaj, draga moja, in pustite naju sama.

"Bila sem tako razburjena, da sem mislila, da utonem. Vrnila sem se trdno prepričana, da me čaka doma nekaj groznega. Čez dobro uro sem srečala Filipa na hodniku pred salonom in zaspešetal mi je:

— Na razpolago sem vam, madame, če je treba odnesti pisemce.

"Spoznala sem, da se je prodal in da ga je moj ljubček kupil. Dajala sem mu pisma, da, vsa pisma. Nosil jih je mojemu ljubčku in mi prinašal odgovore. To je trajalo dobra dva meseca. Zaupala sem mu, kakor ste mu zaupali tudi vi.

"A glejte, oče, kaj se je zgodilo. Nekega dne sem zopet odplavala na otoček za mlinom, kjer sem našla našega sluga. Ta predzrež me je čakal in mi dejal, da vam vse pove in izroči moja pisma, katera je bil ukradel, če se mu ne vdam.

"Ah, oče, dragi oče, bala sem se, toda ne zase, temveč za vas in zanj. Saj sem vedela, da bi ga ubili. Morda sem se bala tudi zase, ne vem. Bila sem izgubljena, hotela sem še enkrat kapiti tega lopova, ki me je tudi ljubil. O, koliko sramota!

"Toda ženske smo slabe, in kaj hitro izgubimo glavo. Si- cer pa, če človek enkrat pade, se pogreza vedno globlje. Mar sem takrat vedela, kaj počenjam? Razumela sem samo, da mora eden naju dveh umreti — in udala sem se temu pohotnežu. — Vidite, oče, da ničesar ne prikrivam.

"A tedaj sem pomislila: umreti moraš. Živa se vam nisem mogla izpovedati, mrtva se pa lahko. Nisem mogla ravnati drugače, samo smrt me je mogla očistiti, bila sem prevelika grešnica. Ljubiti in biti ljubljena nisem mogla več. Zdelo se mi je, da oskrnim vsakega že s tem, da mu podam roko.

Zdaj se grem kopat in ne vem se več. Tole pismo pojde k mojemu ljubčku. Dobi ga po moji smrti in tudi vi ga dobite, ker mi bo ljubček s tem izpolnil zadnjo željo. Prečitajte ga, ko se vrnete s pogreba. Z bogom oče, to je vse, kar sem vam hotela povedati. Storit, kar se vam bo zdela prav in odpustite mi."

Polkovnik si je obrisal potno čelo. Bil je vojak in hitro je premagal razburjenje.

Pozvonil je.

Prišel je sluga.

— Pokličite mi Filipa!

Po tem je odprl predalec pisalne mize.

V istem hipu je vstopil vojak visoke postave in lokavih oči.

Polkovnik mu je pogledal naravnost v oči.

— Povej mi ime ljubčka moje žene.

— Toda — gospod polkovnik ...

Polkovnik je segel po revolveru in predalec.

— Le hitro, saj veš da se ne šalim.

— Da, gospod polkovnik — to je kapitan Saint Albert.

Komaj je izgovoril to ime, se mu je zasvetilo pred očmi in s kroglo sredi čela se je zgrudil na tla.

Ali ste že naročili Slovensko - Amerikanski Kbledar za leto 1936. — Vreder je 50 centov.

BREZPOSELNI IN PRINCESA

Veliko ljudsko slavlje so imeli te dni v Spiškem ozemlju v Visoki Tatiri. Takšnega praznika tam že dolgo ni bilo. Praznik pa je bil popolnoma upravičen, kajti ubog, mlad človek, ki je bil odšel v svet, da poskusi svojo srečo, si je v daljnem orientu naklonil ljubezen neke princeze in se je po dvajsetih letih vračal z njo domov kot bogat mož, da jo povede pred oltar.

Geza Barany, kakor se imenuje srečnik, se je bil pred mnogimi leti iz majhnega kraja v Spišu izselil v Indijo, kjer doma ni mogel dobiti niti najmanjše zaposlitve. Prišel je v Delhi, kjer mu je uspelo da si je pridobil naklonjenost maharadže Pandita Malailja v tolikšni meri, da ga je slednji imenoval za vzgojitelja svoje hčere. Zgodilo se je pa, da se je mlada princesa zaljubila v isto tako mladega lepega Evropeca, ki se je tud, s svoje strani zaljubil vanjo. Mlada človeka sta bila srečna in sta si prisegla, da si ostaneta zvesta vse živje dni. Ko so princeso poslali v Pariz v neki penzionat, je dosegla da so poslali Baranya kot njenega tajnika z njo. Seveda pa sta dober vedela, da ne moreta misliti na poroko, dokler bo živel stari maharadža. Leto so takla toda princesa se je držala svoje prisege. Vse snube, ki ji hje podpiral maharadža, je odklanjala. Nekega dne je stari gos-pod umrl in sedaj ni bilo ničesar več na poti obema zaljubljenecema, ki sta se b ila v tem čakanju se postarala za celih dvajset let. V Delhiju sta pobrala vse ogromno imetje, ki je pripadalo princesi, in neke noči sta se odpeljala v Evropo v Gezovo domovino, kjer sta se končno poročila.

ZAHRTNI SOVRAŽNIK

Poleg abesinskih vojščakov, ki jih Italijani sami kot nasprotnike ne podcenjujejo, nazvle svojim zadnjim zmagam, so največji sovražniki kolonialnih čet v negušvi državi tropske bolezni, to tem bolj, ker je ta sovražnik zavraten in nastopa na veliko.

Tropske bolezni, ki se jih v Afriki najbolj boje, so legar, paratifus, koze, kolera in malarija. Proti prvim se bore z večjim ali manjšim uspehom z zaščitnimi cepitvami, malarijo pa preganjajo s kininom, ki ga redno delijo med vojake.

Zdravje vse italijanske ekspedicijske armade je v rokah ravnatelja rimskega tropskega zavoda prof. Akla Castellanija, ki od časa do časa obiskuje čete v Afriki. Ta čas je baš v Abesiniji. Prof. Castellani ima kaj težko nalogo, kajti v zadnjih tednih se je število obolenj med italijanskimi četami pomnožilo. Da bi se vojaki ohranili zdravi nazvle pomanjkanju svežih živil, posebna pa, da bi se zavarovali pred skorbutom, ki je v Abesiniji silno razširjen, dobiva vsak vojak na dan po eno citrono ter nekaj alkohola, kave in sadnih konzerv kot pridatek k najvažnejšima živiloma mesu in kruhu.

Čim globlje prodira italijanska armada v notranjost dežele, tem težja je naloga zdravstvenih oblasti. Vojaki so namreč vedno bolj v nevarnosti, da se okužijo od nesnažnega, higiensko zaostalega prebivalstva. Doslej je bilo mogoče to nevarnost kolikor toliko ublažiti s prisilnim cepljenjem prebivalstva in s tem, da so vojaki kom priporočali, naj se po možnosti varujejo vsakega stika z domačini.

NAROČITE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAR.

Pota Ljubezni

Roman

24

"Pomislite, moje dame, kaj se mi je nedavno pripetilo," je vzkliknila gospa dr. Krausova, soproga knezovega telesnega zdravnika. Ta dama Baerovim ni bila naklonjena. Odkar je umrl mladi Baer, niso svetnikovi nikdar več klicali njenega moža. Tajni svetnik, kakor znano, ni mogel preboleti izgube sina, pa zato tudi ni maral več videti njegovega zdravnika, ki se je branil na precej banalen način, češ: "Kako naj mu rešim sina, ako Vsemogočni v nebesih ni hotel sodelovati! Svobodno jim, pa naj si vzamejo drugega zdravnika."

"Kaj pa se vam je zgodilo, ljuba gospa doktorjeva?"

"Prišli so v posete znanci z dežele; stala sem z damo pri oknu, pa pride mimo naša gospodična nečakinja, gospa tajna svetnica. — Moja znanca je vprašala začudena: "Kaj je postalo N. kar naenkrat velemesto? To je pojava, ki človek o njej ne more reči, v katere družabne kroge pravzaprav spada?" — "Ali, ljuba moja," sem jej govorila, "to je vendar jako fina mlada dama, sorodnica neke tukajšnje jako ugledne rodbine."

Zaradi tolike impertinence so bile dame vendarle malo v zadregi; nekatere so hitro pile kavo, druge so segle po svojem ročnem delu. Uboga tajna svetnica se je vsa tresla. Vera, ki je vse slišala, je vstala, objela tetko z roko okrog pasu, ostro premerila doktorico ter reka z ošabnim rezkim glasom: "Milostiva, v takih slučajih samo povejte radovednežem, da sem rejenka kneginje. Potem bo vsakakor lažje uganiti mojo družabno sfero, — seveda ako imajo dotičniki vsaj nekoliko razumevanja za toli ugledno družabno stopnjo."

Smehljaje je sedla potem nazaj na svoj prostor.

Gospa doktorjeva je zardela od jeze.

Nekoliko trenutkov je bil mir, potem pa je postalo živahno za mizo mladine. Neka dama je omenila princeso Margareto.

"V izlozbi dvornega fotografa visi najnovejša njena slika. Prav čedna je."

"Meni se ne zdi. Pretemna je."

"Kdaj pa se javno zaroči z njo?"

"O tem ni še ničesar slišati."

"Oh, gospodična Sepanova, vi niti ne veste, o kom govorimo. Princeza Margareta je bodoča žena našega kneza. Njeno sliko si lahko pogledate na trgu."

Vera ni niti trenila z očesom.

"Ali res?" je vprašala z blaziranim glasom. "Kako zanimivo! Pokažeš mi jo, Agata, kaj ne? Slišala sem že o tej bližnji zaroki. Saj je sploh čudno, da njega Svetlost še ni poročil. To je velika redkost pri knezih njegove starosti."

Zloba je bila s tem popolnoma odbita, in mlade dame so se presenečene spogledale. — Torej se ne zanima zanj? Kaj so vedele te deklice, kolika je Verina moč pretvarjanja!

"Res zavidanja vredni ste, gospodična Sepanova, da morete tako neženerano občeati z njega Svetlostjo!" je izpregovorila neka sentimentalna plavalaska. "Jaz sem vsa navdušena zanj, vsako njegovo sliko kupim; — ali se vam ne zdi lep?"

"O prav interesanten je."

"Vam tako visoke osebe pač niso nič redkega?"

"Ne, nikakor ne."

"Ali kade na Ruskem vse dame?"

"Vse."

"Koliko cigaret pokadite na dan?"

Vera se je veselo nasmejala. "Deset ali pa še več."

"Toliko — več kot moj brat. Ampak, kadar je knez pri vas, takrat pač ne pušite?"

Njenega potrpljenja je bilo konec, prekrizala je roke in dajala porogljivo:

"Takrat šele prav — kakor za stavo kadilca."

Agata jo je nevoljno pogledala, kakor bi hotela reči, da se s takimi drznostmi pač popolnoma onemogoči. Vse so se muzale, neka dama, ki je hotela biti posebno duhovita, pa je govorila o "kolegiju kadilcev".

"Tako nas zanima, da podučujete kneza. — Prosim, povejte nam kaj več o tem. Ali ni ne prijetno, čitati z gospodom francoske knjige, ki so večinoma nespodobne?"

"Kako! Treba je pač izbrati spodobne, in pa saj nederaslih deklic ni poleg."

— Dobro odgovorila! — si je mislila Emily Bernhofova in je smehljaje pogledala svojo lepo sosedo.

"Ali vam poljubi njega Svetlost roko, kadar pride?" so vpraševale radovednice še dalje.

"In ali sedite poleg njega in gledate ves čas začno z njim v knjigo?"

Verine oči so zabiskale.

(Dalje prihodnjic.)

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! ! !

IZ BAGDADA V STAMBUL
4 knjige, s slikami, 627 strani
Vsebina: Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Goropa; Družba En Nat
Cena1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM
4 knjige, 598 strani, s slikami
Vsebina: Jezero smrti; Moj roman ob Nilu; Kako sem v Mekko romal; Pri Šamarih; Med Jezdi
Cena1.50

PO DIVJEM KURDISTANU
4 knjige, 594 strani, s slikami
Vsebina: Amadlja; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjema
Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV
4 knjige, s slikami, 577 strani
Vsebina: Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; npr. p. p. q. o
Cena1.50

SATAN IN IŠKARIOT
12 knjig, s slikami, 1704 strani
Vsebina: Isselenci; Yuma šetar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta;
Cena1.50

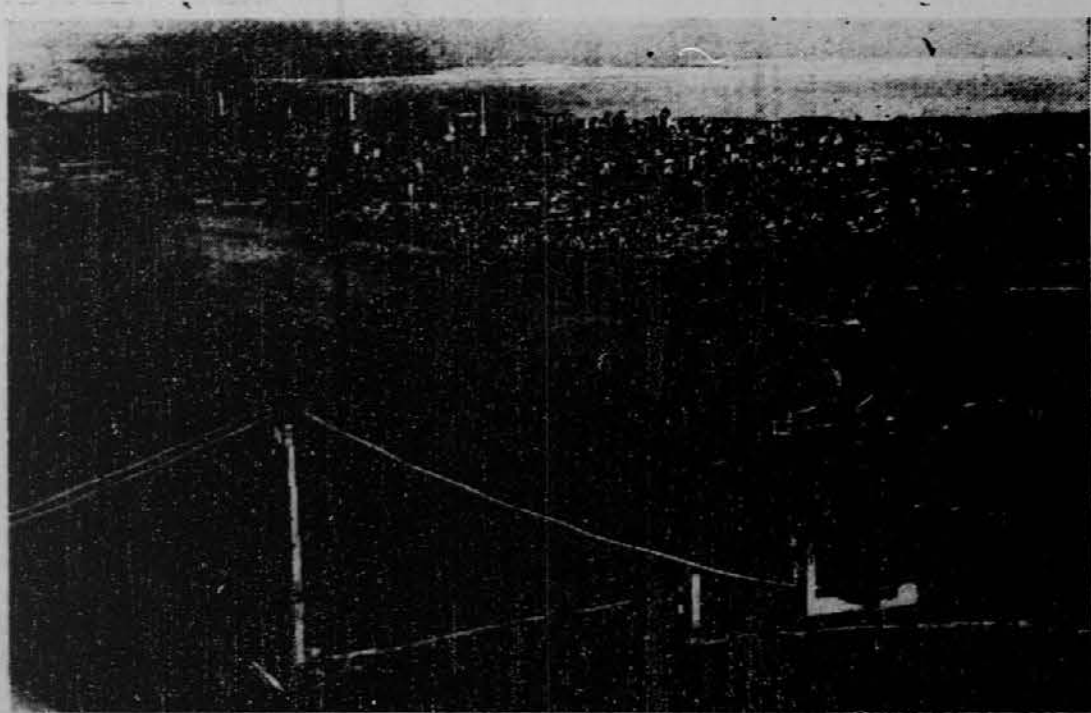
Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

DVA OGROMNA MOS TOVA V SAN FRANCISCO, CAL.

hosta vkratkem dograjena ter hosta vezala San Francisco in Oakland, Cal.

Kje je Eva? .:

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

Devetnajst let je živela vse to, kar bi morali dobiti moji otroci; imela je prvovrstno vzgojo, se je več let učila gosli in so jo vedno imeli kot mlado, odlično damo; komaj da je kdaj za kaj prišla tukaj v trgovino. Sicer je vodila knjige, ko je nekoliko dorasla, drugače pa ni delala ničesar, s čimur bi se hotela pokazati hvaležno za vse to, kar je vžila na dobrotah. Moja sestra in njen mož sta bila tako neumna na njo; ko bi imela lastnega otroka, ga ne bi tako razvadila. Ker je imela lep obraz, so bili tudi drugi ljudje neumni na njo. Lepim ljudem se godi dobro, gospod!

Mantel pusti, da se zlija čez njen povodenj njenih besed. Iz njih pa je slišal samo, da je njegova hči lepa in da je imela brezhirno vzgojo. In da je igrala gosli. To ga zadene kot najlepša obljuba. Da je iz besed te žene govorila zavistna ljubosumnost in velika jeza nad tem, da sta se njena sestra in njen mož tako ljubezno zavzela za ubogo siroto, je dobro opazil. Kako hvaležen je bil Vogtu in njegovi ženi, da sta se tako velikodušno usmili njegove hiše!

Toda — kje je Eva?
"Oprostite, z Ežo Mantel moram brez vsakega odlašanja govoriti. Ali mi morete povedati, kje se sedaj nahaja?"
Žena skomigne z rameni.

"Vem samo, da je po smrti moje sestre takoj odšla v Curih. Njene stvari smo po nekaj dneh, ko nam je sporočila naslov svojega stanovanja, poslali za njo. Pozneje smo o njej še enkrat slišali. Pisala nam je dopisnice in je nekaj vprašala, pa ne vem več, kaj. Tedaj nam je sporočila svoj naslov. Stanovala je pri neki gospe Korner. Ako sedaj še stane tam, ne vem, kajti najbrže je dobila kako službo, ker ni imela nikakih sredstev."

Mantel si takoj zapiše naslov.
"Hvala lepa," pravi uljudno in zapusti trgovino. Ni se mogel siliti, da bi proti tej ženi, ki je njegovega otroka poglajala brez vsakega sredstva po svetu, se kazal prijazen obraz. Brdiko razočaran se vrne v hotel.

"Mr. Brown, odpeljati se moram dalje v Curih. Kdaj odpehje prihodnji vlak?" Iznajliti, prosim!"

In uro pozneje se sedi zopet v vlaku ter se pelje v Curih, kjer se je naselil v hotelu Baur au Lac. Bilo je prepozno, da bi obiskal gospo Korner, da bi pri njej povprašal po svoji hčeri. Toda po večerji v hotelu, je še nekaj časa taval po curških ulicah. Naenkrat pa postoji pred neko kavarno, iz katere je slišal igranje na gosli s spremljevanjem klavirja. Nekaj ga je v igranju gosli vlekle, da postoji in posluša. Slednji pa vstopi, ker je bil radoveden, kdo s tako globokim občutkom vleče lok.

Sede k majhni mizi in naroči okrepčilo, nato pa pogleda na mali oder, na katerem je poleg klavirja stala mlada, vitka dama v priprosti črni obleki, v kateri je njena nežna postava izgledala še manjša. Gosli, na katere je ravno igrala, je položila na klavir in lista po zvezkih. Njenega obraza ni mogel videti, ker je bila odvrnjena od njega.

To je bila tedaj igralka na gosli, čije igranje ga je tako magnetično vlekle. Kako je mogla tako nadarjena igralka priti tu-sem, v kavarno?

Nato pa se smeje sam nad seboj. Ali ni v svojih mladih letih preiskusil dovolj, kako je bilo težko iti skozi življenje, četudi je kaj znal?

Težko čaka na prihodnjo točko koncertnega programa. Slednjič pa se igralka obrne in nastavi gosli. Mantel je mogel videti lepi obraz mlade dame, vidi njeno vitko, pravilno postavbo s prikupljivimi kretnjami in opazi, da so njene oči žalostno, skoro potro plavale čez goste. Gosti, kostanjevorjavi lasje, na katere so luči sipale kovinske iskre, so v lepih naravnih valovih obdajali jasno čelo in okoli lepo izrezanih ustnic so bile zarežane poteze, kot bi se kopala v zadržanih solzah.

Mantel kot zamaknjen gleda mlado damo. Pri srečanju je, kot bi moral tolažljivo pobožati ta ljubki, žalostni obraz. In misli si: "Ko bi moja hči bila taka, kako bi jo mogel ljubiti!"

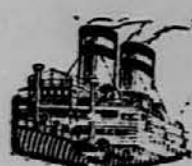
Igralec na klavir prične s predigro. Mantel takoj pozna, da je izvežban igralec, da pa igra zelo površno. Nato pa mlada dama nastavi lok in tedaj vrejo iz njene glave sladki, v se segajoči glasovi. Gosli so pele in zvevale pod njenimi rokami, so jokale in vriskale, da so zbujale v sredi poslušalcev najgloblje občutke, da so prenehali z razgovorjanjem in pazno poslušali.

Najbolj pazljivo pa je menda še poslušal Henrik Mantel. Najrajši bi stopil k njej, s svojimi goslimi v rokah in bi igral z njo. Njegove oči napeto gledajo v mični obraz igralka, ki pa je menda pozabila vse o svojem igranju. In kot bi njegove oči na njo magnetično vplivale, se njene oči obrnejo nanj in počivajo na njem, kot bi hotele nekaj iskati. Eva začuti čudno utripanje v svojem sru pod pogledom teh mogočnih moških oči. V tem prostoru so tudi vsi postali pozorni na njegovo odlično postavbo. Toda to pri njej ni bilo vse; v njegovih očeh je brala globoko razumevanje, globoko poglboitev v njeno igranje, in obenem ji je bilo prijetno pri srečanju, ker je čutila, da je njen pogled vpert v njo. Od sedaj naprej je igrala samo se za tega moža, je v njem čutila sebi sličen značaj in ni vedela, kaj jo je tako zelo vlekle k njemu.

Ko Eva skonča in ji gostje ploskajo, se ji zdi, kot bi se zbudila iz sanj. Zamisljena se vzravna in se malo in ljubko prikloni. Tedaj se njen pogled zopet sreča s pogledom odlično izgledajočega tujega gospoda. Eva nekoliko prebledi pod njegovimi zarečimi očmi, ki so se ji bolj zahvaljevale kot njegovo ploskanje.

Mantel ne more obrniti svojega pogleda od nje. In tako vidi, da sede igralka na stol in gosli zelo skrbno polaga v skatulo. In, naenkrat zbudi pri njem ta šatulja veliko pozornost. Iztegne vrat, da bi boljše videl in zdi se mu, kot da se vse vrti okoli njega. Na tej rjavi šatulji je zagledal ozek, bel usnat jermen, ki je bil skoro nepotrebno nategnjen čez najširšo stran skrinjice. In tedaj bi mogel glasno krikniti.

(Dalje prihodnjič.)

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau)
216 W. 18th St., New York

Pišite nam za cene vozniš li-stov, rezervacijo kabin in po-jasnila za potovanje.

SLON BEŽI PO ULICAH

Neki cirkus je te dni v Ham-burgu napravil propagandni obhod za akcijo zimske pomoči in se je ustavil končno v bližini glavne železniške postaje, da odda svoj prispevek. Inač s seboj tudi tri slone. Ena izmed živali, ki nastopa že 15 let pri tem cirkusu in je doslej kazala najbolj mirno čud pa se je bržkone velikega prometa ob postaji prestrašila. Iztrgala se je in pričela begati. Namesto, da bi ljudje ohranili mirno kri in pamet ter pustili, da bi strož niki, policisti in gasilci sami u-lovili žival, so se spustili tisoči s kričanjem truščem za njo ne da bi pomislili, da s tem ogra-žajo sami sebe. Množice pred bežečo živaljo, ki so jo videle prihajati bližje, pa so teklo spet s krikom in hrupom v zavetja. Vse to je moralo slona še bolj razburiti in zaman so bili vsi napori loveev, da bi ga ujeli. Ti so imeli s seboj celo slonice, ki naj bi rabila begunca za va-bo, pa ni zaleglo nič. Šele po dolgem pogonu so v bližini ne-kega mosta utegnili obkoliti slona. Pravkar so ga hoteli zvezati, ko se je vmešal majhen psiček, ki se je zagnal z bev-skamjem veliki živali pod noge in jo spet tako razburil, da se je obrnila in stekla nazaj.

Med potoma je vdrl slon sko-zi odprte duri v neko poslopje in se vzpel tam do prvega nad-stropja. Stvar mu pa ni uga-jala, obrnil se je nazaj in na-daljeval svoj beg po ulicah. Še-le čez dolgo časa je uspelo na-meščencem cirkusa, da so ga obkolili znova in spravili v ve-rige ter v kletko. Škode ra-zen velikega razburjenja med ljudmi, ni ta trojski lov po hamburških ulicah napravil nobene.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do "daj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja je leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skušate naročni-no pravočasno poravnati. Pošljite naročnino naravnost nam ali jo pa plačate našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopkov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravi-čeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:
San Francisco, Jacob Laushin
COLORADO:
Pueblo, Peter Culig, A. Saftić
Walsenburg, M. J. Bayuk
INDIANA:
Indianapolis, Fr. Zupančič
ILLINOIS:
Chicago, J. Brevič, J. Lukanich
Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)
Joliet, Mary Bambich
La Salle, J. Spelich
Mascoutah, Frank Augustia
North Chicago, J. Zelene
KANSAS:
Girard, Agnes Močnik
MARYLAND:
Kansas City, Frank Žagar
Kittimiller, Fr. Vodopivec
Steyer, J. Černe (za Pennsylvania, W. Va. in Maryland)
MICHIGAN:
Detroit, Frank Stular
MINNESOTA:
Chisholm, Frank Gouze
Ely, Jos. J. Peshel
Eveleth, Louis Gouze
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatich
MONTANA:
Roundup, M. M. Paulan
Washoe, L. Champa
NEBRASKA:
Omaha, P. Broderick
NEW YORK:
Gowanda, Karl Strnieha
Little Falls, Frank Macle

NASVET STAREJŠIM LJUDEM

Piše Dr. John L. Rice, zdrav-stveni komisar mesta New Yorku.

Ako premišljujemo, kako znatno so se zdravstvene raz-mere zboljšale tekom zadnjih šestdesetih let, imamo zares pravico biti navdušeni nad tem, kar se je doslo. Vendarle ne smemo pozabiti, da naš napredek je bil večinoma omejen na preprečevanje bolezni in smrti pri otrocih in mlajših odraslih ljudeh. Napravili pa smo le malo napredka v borbi proti boleznim poznejše starosti.

Večina bolezni kasnejšega življenja prihaja k nam le jako polagoma. V mnogih slučajih bolnik ne spoznava prvih zna-kov in simptomov, ki bi ga morali posvariti, da se čuva. To je žalostno, kajti dostikrat ta-kojšnje lečenje more doseči ozdravljenje, ko je bolezen le v začetku.

Kadar človek doseže starost 45 ali 50 let, jako modro ravna, ako se daje vsako leto preiška-ti od svojega zdravnika. Saj vsak pameten lastnik avtomobi-la daje svoj voz redno preiškovati, da se prepriča, da je vse v redu. Lastnik ima občutek varnosti in komforta, ako zna, da je strokovnjak skrbno pre-gledal njegov avtomobil.

Koncem koncev tak strokov-njak zna, kje utegne biti kaj narobe. On pozna pomen malih nerednosti v ropotu stroja.

Isto velja za zdravnika. On opazi male podrobnosti v va-šem telesu, ki za vas nimajo ni-kakega pomena. In če vas pre-gleda in vam pove, da nič ni narobe, kak občutek zadovolj-nosti vas obda. Ali ako najde, da nekaj ni v redu, kako dobro je znati, da morete še pravočas-no preprečiti najhujše.

Zato vam dajem nujni nasvet, da se dajete pregledati od zdravnika vsako leto.

DIJAKI STAVKAJO! HAZELTON, PENNA.

HAZELTON, Pa., 30. mar-ca. — Dijaki tukajšnje višje šole so danes zastavkali ter iz-javljajo, da se prej ne vrnejo v šolo, dokler ravnateljstvo zopet ne nastavi odpuščenege telovadnega učitelja Georgea Weiksnerja.

K POVODNJI V PITTSBURGHU

Policija je pomagala s čolni reševati ljudi in lastnino. Štiri kvadratne milje Pittsburgha so bile pod vodo.

Bremen-Europa

7 DNI DO JUGOSLAVIJE

BEZI VLAK OB BREMEN IN EUROPA V BREMER-HAVEN ZAJAMČI UDOBNO POTOVANJE DO LJUBLJANE

Ali potujete s prijetnimi ekspresnimi parniki:

COLUMBUS

HANSA ~ DEUTSCHLAND
HAMBURG ~ NEW YORK

Izbrane železniške zveze od Cherbourga, Bremena ali Hamburga. Za poiznala vprašajte lokalnega agenta ali

HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD
57 BROADWAY, NEW YORK

KAKO NAJ SE VEDE TURŠKO DEKLE

Turško časopisje obravnava sedaj okrožnico, katero je raz-poslalo učiteljstvo dekliskih šol v Smirni vsem staršem učen-k tiste šole. V tej okrožnici na-vajajo turški učitelji, kako se mora turška deklica vesti ter nalagajo staršem dolžnost, da tudi sami svoje hčerke k temu navajajo. Ker je ta stvar zani-miva tudi za naše vzgojitelje in starše, prinašamo nekaj glavnih navodil.

Turški učitelji torej najprvo pozivajo starše, naj strogo pazi-jo, da bodo dekleta vsa vsa ta navodila tudi ubogala. V prvi vrsti je za vzgojo mladih deklet zelo slabo, če obiskujejo kine-matografe. Tudi tako imenovane mladinske predstave, ne vplivajo dobro na duševni raz-voj mladih deklet. Prav poseb-no morajo starši paziti, da bodo njihove hčere hodile na spre-hod samo v spremljevanju staršev, ali pa bratov in sestra. Zelo po-gubno je za dekleta če sklepajo znanstva z moškimi svetom, najsi tudi bi bilo to znanje čisto nedolžno. Starši naj po možno-sti skrbijo, da dekleta ne bodo občevala s trgovci in prodajalci, da se ne navadijo klepetanja, gozbeždanja in čenčanja.

Za starejše nčenke izdajajo turški učitelji staršem ta-le na-vodila: Z obleko morajo biti ta dekleta zelo previdno oskrblje-na. Nikakor ni dostojno, če de-kleta nosijo svetlo ali prozorno obleko, svilene nogavice ter čevlje z visokimi petami. Dekleta ne smejo nositi preveč okra-sja, veržice okoli vratu, prsta-nov in zapestnic. Strogo je pre-povedana vsaka "šminka" pu-der ter druga lepota. Mlade Turkije morajo biti preproste in skromne.

Končno je v okrožnici rečeno da morajo vse deklice nositi predpisano dijaško čepico. Turškim učenkam je prepovedano nositi modne klobučke in mo-dne čepice. Katera se ne bo v tem ogiru pokorila navodilom,

jo bo prijelja policija. Torej tako je na Turškem! To je namreč modernizirana Turčija Kemal paše! Marsikaj pametnega so povedali ti-le turški učitelji, česar bi si pri nas ne upal izreči noben napredni pedagog iz strahu, da ga ne bi razkričali za nazadnjaka.

ZEMLJEVIDI

Na močnem papirju s plat-nenimi pregibi 7.50

POKRAJNI ROČNI ZEMLJEVIDI:

Jugoslavija 30
Dravska Banovina 30

CANADA

ZDRUŽENIH DRŽAV

VELIKI 40
MALI 15

NOVA EVROPA

ZEMLJEVIDI POSAMEZ-NIH DRŽAV:

Alabama, Arkansas, Arizona, Colorado, Kansas, Kentucky, Tennessee, Oklahoma, Indiana, Montana, Mississippi, Washing-ton, Wyoming 25
Illinois, Pennsylvania, Minne-sota, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York, Virginia 40

Naročilom je priložiti denar, bodi-si v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, rekomandi-ralite pismo.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 W. 18 Street
New York, N. Y.

Na parnikih, ki so debelo tiskani, se vrše v domovino izleti pod vodstvom izkušenega spremljevalca.

2. aprila:
BREMEN v Bremen
3. aprila:
Beregaria v Cherbourg
4. aprila:
He de France v Havre
8. aprila:
Washington v Havre
11. aprila:
Rex v Genoa
Paris v Havre
14. aprila:
Europa v Bremen
15. aprila:
Aquitania v Cherbourg
18. aprila:
Lafayette v Havre
22. aprila:
Beregaria v Cherbourg
23. aprila:
Bremen v Bremen
He de France v Havre
25. aprila:
Conte di Savoia v Genoa

2. maja:
Champlain v Havre
Europa v Bremen
Vulcania v Trst
6. maja:
Washington v Havre
8. maja:
Beregaria v Cherbourg
9. maja:
Bremen v Bremen
Paris v Havre
Rex v Genoa
12. maja:
Normandie v Havre
19. maja:
Europa v Bremen
20. maja:
Manhattan v Havre
21. maja:
Aquitania v Cherbourg
23. maja:
Champlain v Havre
Conte di Savoia v Genoa
26. maja:
Normandie v Havre
28. maja:
BERENGARIA v Cherbourg
29. maja:
Rex v Genoa
Bremen v Bremen
3. junija:
Washington v Havre
5. junija:
Queen Mary v Cherbourg
Europa v Bremen
6. junija:
Paris v Havre
Saturnia v Trst
11. junija:
He de France v Havre
Aquitania v Cherbourg
13. junija:
Bremen v Bremen
Conte di Savoia v Genoa
16. junija:
Normandie v Havre
17. junija:
BERENGARIA v Cherbourg
Manhattan v Havre
20. junija:
Europa v Bremen
Vulcania v Trst
Champlain v Havre
24. junija:
Queen Mary v Cherbourg
27. junija:
Lafayette v Havre
Rex v Genoa
Aquitania v Cherbourg
30. junija:
Normandie v Havre

1. julija:
Washington v Havre
2. julija:
Beregaria v Cherbourg
3. julija:
He de France v Havre
Conte di Savoia v Genoa
8. julija:
Queen Mary v Cherbourg
11. julija:
Saturnia v Trst
Champlain v Havre
14. julija:
Normandie v Havre
15. julija:
Manhattan v Havre
16. julija:
Aquitania v Cherbourg
Bremen v Bremen
18. julija:
Rex v Genoa
23. julija:
Europa v Bremen
He de France v Havre
Beregaria v Cherbourg
25. julija:
Vulcania v Trst
29. julija:
Queen Mary v Cherbourg
Washington v Havre